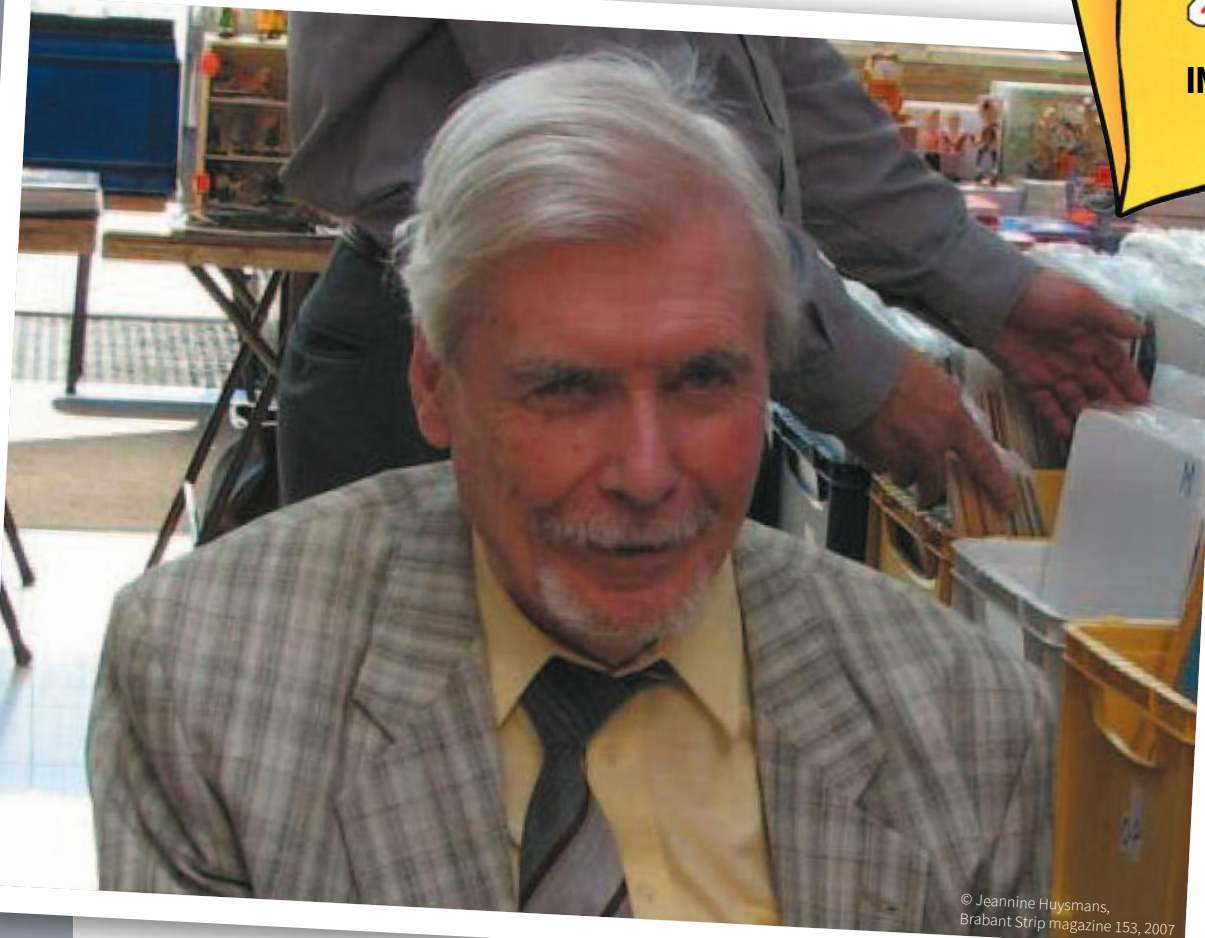

De Rode Ridder

INTERVIEWREEKS DOOR MARTIN HOFMAN (9): EDWARD DE ROP

© Jeannine Huysmans,
Brabant Strip magazine 153, 2007

“Het kwam me goed van pas dat ik in die periode veel vrouwen moest tekenen voor de damesmagazines Ons Land en Iris want een ridder moet natuurlijk regelmatig in aanraking komen met bevallige jonkvrouwen.”

Edward De Rop (1928-2007) koos voor de internationaler klinkende voornaam Eduard. Beide schrijfwijzen worden door elkaar gebruikt. Als werknemer bij Studio Vandersteen was hij een van de medeverantwoordelijken voor het opstarten van de reeks DE RODE RIDDER in 1959. Dit interview verscheen in 2006 op de toenmalige website www.roderidder.be.

Naarstig toog ik aan het werk, maar moest eerst inspiratie opdoen want ridders ik had nog nooit getekend in een strip. Daarom spiekte ik een beetje in de strips van Prins Valiant.

Bij het afleggen van dit interview verscheen Edward nog maar zelden in de openbaarheid. Een dubbele beroerte verlamde jaren tevoren zijn linker lichaamshelft wat meteen het einde van zijn carrière betekende voor de linkshandige tekenaar. Stripfestival-organisator **Sascha Van Laeken** inviteerde hem in 2006 naar zijn Mercator-stripbeurs. Daar wou Edward wel een uitzondering voor maken.

Ik trof de aan een rolstoel gekluisterde Edward in de taverne van de stripbeurs, omringd door een aantal kennissen die hem naar Kruibeke verzegelden. Hij nipte van een fris pintje en was met zijn gezelschap in gesprek verwickeld. Enigszins aarzelend stelde ik me aan hem voor. Ik mocht mee aan tafel zitten. Als ijsbreker stelde ik hem een vraag die spontaan bij me opkwam want hij maakte een veel kwiekere indruk dan ik verwacht had.

“Achtzeventig jaar”, antwoordde Edward glimlachend. De sfeer zat meteen goed en ik stak van wal.

Blij dat je op de afspraak kon zijn. Waar hebben we dat overigens aan te danken?

DE ROP: “Ik ben ook blij om hier te zijn, hoor. En ach ja, Sascha had me uitgenodigd en ik dacht bij mezelf dat dit een ideale gelegenheid was om de sfeer nog eens te komen opsnuiven op een stripbeurs. Ook ben ik benieuwd naar reacties van mensen die mijn werk weten te waarderen.”

Waar woon je nu?

DE ROP: “Sinds een tijdje in een rusthuis in Borgerhout, maar ik heb vroeger altijd in Berchem gewoond.”

In feite heb jij destijds onrechtstreeks Willy Vandersteen het idee

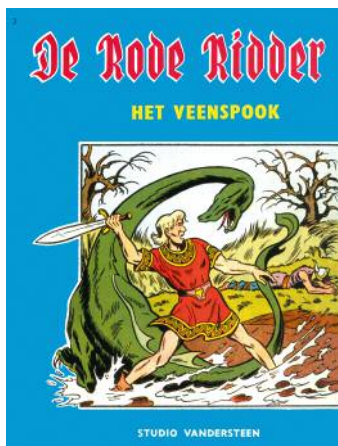
Edward De Rop, links naast Willy Vandersteen, op een foto van Studio Vandersteen uit 1972.

aangebracht voor een stripversie van DE RODE RIDDER door hem op zijn verjaardag eens een boek over koning Arthur te schenken.

DE ROP: “Ja, dat verhaal doet de ronde, en staat ook zo beschreven in het recent verschenen boek over Willy Vandersteen, maar de waarheid is ietsje anders. Het boek dat ik hem toen schonk, was namelijk het indianenverhaal DE BOCHT IN DE RIMIER. Ik zal je

zeggen hoe het werkelijk in elkaar zat: ooit maakte ik een humoristische tekening voor Willy, die hij heel goed wist te appreciëren. Nadat hij een tijdje mijn tekening bestudeerd had, zei hij me: ‘Tiens, ik loop momenteel met het idee om een stripversie van DE RODE RIDDER te maken en de stijl van jouw tekening is net wat ik voor ogen had voor deze nieuwe reeks. Kan je me eens een paar RODE RIDDER-tekeningen maken,

dan zien we wel verder.’ Naarstig toog ik aan het werk, maar moest eerst inspiratie opdoen want ridders ik had nog nooit getekend in een strip. Daarom spiekte ik een beetje in de strips van PRINS VALIANT. Korte tijd later legde ik hem mijn tekeningen voor en wat was ik verheugd dat Willy mijn Rode Ridder meteen goedkeurde. ‘Dat is wat ik zoek!’, zei hij, om te vervolgen: ‘Ik moet heel binnenkort naar Japan,

Vanaf deel 3, HET VEENSPOOK, kwam er een systeem in de manier van werken.

hier is een korte synopsis voor een verhaal. Ik zet je er samen met **Karel Verschuere** aan, en trek jullie plan er-mee! Dus vertrok Willy naar Japan en toog ik samen met Karel aan het werk. We moesten ook onze inspiratie laten werken want de synopsis gaf alleen de grote lijnen van het verhaal weer. Toen Willy uit Japan terugkeerde was HET GEBROKEN ZWAARD volledig afgewerkt.”

En Willy zag dat het goed was?

DE ROP: “Ja, hij zei: ‘Dat ziet er goed uit.’ Maar hij wou er meteen zelf eens mee aan de slag. Daarom heeft hij het tweede verhaal De Gouden Sporen volledig zelf getekend. Dat was trouwens het enige RODE RIDDER-verhaal dat Willy zelf heeft getekend.”

Hij wou er meteen zelf eens mee aan de slag. Daarom heeft hij het tweede verhaal De Gouden Sporen volledig zelf getekend. Dat was trouwens het enige Rode Ridder-verhaal dat Willy zelf heeft getekend.

Hoezo?

DE ROP: “Ja, Willy had dan ook zoveel werk, hé. Vanaf het derde verhaal, HET VEENSPOOK, ging het er als volgt aan toe: Willy bezorgde ons een synopsis, meestal aangevuld met tekeningen op klein formaat. Die tekeningen moesten Karel en ik dan overtekenen op groot formaat, aangevuld met details en tekeningen die het verhaal deden aaneensluiten. Daarvoor moesten Karel en ik elementen aan het verhaal toevoegen om het coherent te maken. Willy gaf wel steeds een aantal dingen aan waar we op moesten letten. Het kwam me overigens goed van pas dat ik in die periode veel vrouwen moest tekenen voor de damesmagazines ONS LAND en IRIS want een ridder moet natuurlijk regelmatig in aanraking komen met bevallige jonkvrouwen.”

Dus tot Karel Biddeloo de reeks overnam vanaf deel 44, DRIE HUURLINGEN, hebben jij en Karel Verschuere alle RODE RIDDER-platen getekend?

¹ Volgens andere bronnen werkte Karel Verschuere enkel mee aan de eerste vijftien verhalen waarop Frank Sels het inktwerk overnam tot deel 30.

² In werkelijkheid tekende Karel Biddeloo al mee sinds deel 37, DE WILDE JACHT.

DE ROP: “Dat klopt.”¹

Had Karel Biddeloo vóór nummer 44 misschien ook al wat meegetekend aan DE RODE RIDDER?

DE ROP: “Nee, Karel was toen volop bezig aan de reeks BIGGLES.² Maar hij vond het zonde dat Willy DE RODE RIDDER wou stopzetten en kwam meteen bij hem met een aantal ideeën aandragen. Willy voelde aan dat Karel er nog iets van wou maken en vanaf nummer 44 kwam DE RODE RIDDER volledig onder de hoede van Karel. Zelf deed ik verder met allerlei inktingen, voornamelijk voor SUSKE EN WISKE.”

Wat waren jouw ervaringen met Karel Biddeloo tijdens het dagelijkse werk?

DE ROP: “Karel en ik konden elkaar enorm goed appreciëren. Onze bureaus stonden trouwens frontaal tegen elkaar geschoven, zodat we elkaar aankeken... (lacht) voor zover we niet aan het tekenen waren natuurlijk

want er moest vooral gewerkt worden. Maar Karel was een heel humoristisch persoon. Veel mensen weten dat niet, maar hij heeft mij en de andere medewerkers menig schaterbui bezorgd. Soms voerde hij op zijn eentje spontaan humoristische sketches op. Ook heb ik hem een paar keer opgezocht in het westerndorp El Paso, waar hij met verve de rol van Johnny Rebel speelde.”

Allemaal mooie herinneringen aan Karel dus. Hadden jullie nog regelmatig contact?

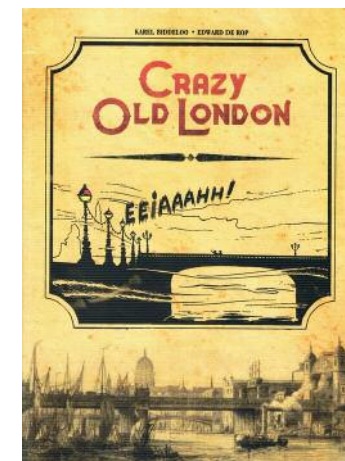
DE ROP: “Enorm veel mooie herinneringen. (lacht) Karel was een speciale, hé! En ja, Karel kwam me regelmatig bezoeken en tussendoor telefoneerde hij me nog dikwijls... (heeft het even moeilijk) Ik heb er heel veel verdriet van gehad toen hij overleed.”

(herpakt zich) Waren er zaken in Studio Vandersteen waar je samen met Karel aan gewerkt hebt?

DE ROP: “Jawel: Karel opperde bij Willy het idee voor een nieuwe reeks die hij samen met mij op poten wou

zetten. Die reeks heette CRAZY OLD LONDON. Karel zorgde voor de scenario's en ik ging het tekenwerk doen. Het zou een reeks worden over mysterieuze gebeurtenissen die zich in het Londen van de negentiende eeuw afspeelden. Willy gaf zijn zegen en tussen mijn andere tekenwerk door vatte ik het eerste verhaal aan, IN HET SPOOR VAN MISTER

In 2007 gaf Bonte Crazy Old London uit met daarin de vijf geïllustreerde pagina's en het scenario en de voorbereidende schetsen van Karel Biddeloo.

De eerste geïnkte plaat van Crazy Old London dat een meer volwassen toon wilde aanslaan.

HYDE. Daar zijn in totaal vijf pagina's van getekend... en toen heb ik dit gekregen..." (wijst naar zijn linkerarm

waarmee hij zijn eerste beroerte be-doelt)

Die platen verdwenen in de schuif en aan

Meestal deed ik het tekenwerk, soms deed Karel dat. De reden voor die verschillen zit hem in het feit dat Karel en ik tijdens die beginperiode van de reeks nog een beetje zoekende waren naar een definitieve versie van Johan.

de reeks is nooit meer verder gewerkt. Karel had op dat moment nochtans al een tweede scenario afgewerkt, met de titel MADAME TUSSAUD. In dat verhaal kwamen de wassen beelden in het museum van Madame Tussaud 's nachts tot leven om allerlei misdaden, vooral bankroven, te plegen. Daarna haastten ze zich terug naar het museum om weer stilstaande beelden te worden. En Scotland Yard zat met de handen in het haar, want ze hadden geen enkele aanwijzing over mogelijke daders!" (lacht)

Zou je niet graag ook zelf ingestaan hebben voor scenario's van DE RODE RIDDER toen je nog aan de reeks werkte?

DE ROP: "Er is één RODE RIDDER-verhaal waarvan ik zelf het hele scenario geschreven heb: HET WAPEN VAN RIHEI."

Heb je een voorkeur voor een of meerdere Rode Ridder verhalen uit die periode?

DE ROP: "Och... eigenlijk niet. Ik vind ze allemaal goed!"

Ging je ook vaak signeren op stripbeurzen?

DE ROP: "Natuurlijk wel. Dat deed ik graag. Zo kan ik me bijvoorbeeld nog levendig een signeersessie in 't

Voor deel 6, HET WAPEN VAN RIHEI, schreef Edward De Rop ook het scenario.

Kofschip in Breda herinneren. En signeersessies hoorden bij de job."

Bob, de zoon van Willy, zou de inktting gedaan hebben van HET GEBROKEN ZWAARD. Waarom bleef zijn RODE RIDDER-bijdrage beperkt tot slechts één verhaal?

DE ROP: "HET GEBROKEN ZWAARD werd volledig door Karel Verschuere en mezelf afgewerkt. Daar waren, buiten de synopsis van Willy Vandersteen, geen andere medewerkers bij betrokken. Wél heeft Bob eenmalig de inktting van DE RODE RIDDER gedaan, namelijk van het verhaal dat zijn vader getekend heeft: DE GOUDEN SPOREN."³

Wanneer je kijkt naar de getekende weergave van Johan in HET

³ Volgens de meeste bronnen verzorgde Bob Vandersteen ook de decors van deel 1, hij staat eveneens vermeld op de aankondigingsstrook van het verhaal dat in de krant ging verschijnen.

Het was de moeite waard om Frank Sels te zien tekenen en inkten want dat kon hij ongelooflijk snel!

VEENSPOOK en een tijdje daarna in de opeenvolgende nummers HET WAPEN VAN RIHEI, DE VAL VAN ANGKOR en DE GOUDEN SIKKEL zie je dat dit twee afwijkende versies zijn van de Johan in de andere verhalen. Heeft iemand anders dan jij of Karel hier ook tekenwerk voor afgeleverd?

DE ROP: “In geen geval! Meestal deed ik het tekenwerk, soms deed Karel dat. De reden voor die verschillen zit hem in het feit dat Karel en ik tijdens die beginperiode van de reeks nog een beetje zoekende waren naar een definitieve versie van Johan.”

In hoeverre was Frank Sels betrokken bij De Rode Ridder?

DE ROP: “Frank heeft de inktting gedaan voor een aantal RODE RIDDER-verhalen, maar dat waren er niet zo veel, hoor. Hij heeft eigenlijk slechts een korte periode de inktting gedaan voor de reeks. Het was de moeite waard om

Frank te zien tekenen en inkten want dat kon hij ongelooflijk snel! Even nadenken... Tja, over het algemeen laat mijn geheugen me niet snel in de steek, maar ik kan mij niet meer herinneren welke nummers hij geïnktd heeft. Behalve van KONING ARTHUR en DE BARST IN DE RONDE TAFEL; daarvan weet ik zeker dat Frank de inktting verzorgd heeft.⁴ Frank heb ik goed gekend. Dat kwam zo: Willy woonde toen nog in Brussel, en had in de buurt van zijn huis eens Frank tegen het lijf gelopen. Van het een kwam het ander en spoedig werd Frank ingelijfd bij Studio Vandersteen. Er was echter een probleem: Frank woonde in de wijk Zurenborg in Antwerpen en had geen auto. Toen heb ik aan Willy Vandersteen voorgesteld om Frank mee te nemen met mijn wagen, tenslotte is Zurenborg vlakbij Berchem. Zo heb ik Frank telkens 's morgens opgehaald en 's avonds terug naar huis gebracht in de periode dat hij bij ons werkte.”

⁴ DE BARST IN DE RONDE TAFEL wordt in principe aan Karel Biddeloo toegewezen, zij het als tekenaar, niet noodzakelijk als inkker. Frank Sels participeerde vanaf deel 16, BALOCH, DE REUS.

Fragment uit HET WAPEN VAN RIHEI.

Heb je Claus Scholz gekend?

DE ROP: “Ja, maar niet zo goed want Claus werkte in de Antwerpse afdeling van Studio Vandersteen — in de Gretrystraat — aan de Duitse verhalen van Bessy.

En heb je nog contact met Urssla

Lundmark, de weduwe van Biddeloo?

DE ROP: “Jawel, Urssla komt me soms bezoeken in het rusthuis.”

Bedankt voor dit interview, Edward, en ik wens je nog het allerbeste!

DE ROP: “Graag gedaan, en leuk je te leren kennen, Martin.”